

De Openbaring van Jezus Christus

gegeven aan Johannes

Die IS
en
Die WAS
en
Die KOMEN ZAL

Een studie van **CJH Theys**
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van www.eindtijdbode.nl):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is – vooral vanwege tijdgebrek – weinig gewijzigd.

Jezus Christus openbaart Zich aan Johannes

Waarom de Openbaring werd gegeven

Vers 1-2: “Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat (SV: te tonen de dingen, die) spoedig moet geschieden, en die Hij door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven. Deze heeft van het Woord van God getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft.”

Wij zien hier Jezus Christus genoemd als de Auteur van de Openbaring. Deze openbaring is door God gegeven “om Zijn dienstknechten te tonen”. Daarom is er ook geen excuus, geen verontschuldiging ten aanzien van enig verzuim onzerzijds; immers, ons wordt hier van Godswege getoond “de dingen, die haast geschieden moeten.”

Wanneer wij hierover in vers 1 lezen, dan merken wij op (met een terugblik op de schets van de tijdsbedelingen), dat dit betrekking heeft op de tijdsbedeling, waarin wij thans leven, dus op die van de Gemeente. Het betreft in het bijzonder die gebeurtenissen, die in zo nauw en onverbrekkelijk verband staan met:

- **de tweede (zichtbare) komst van Jezus Christus in heerlijkheid** (zie Openb. 1:7),
- **met de volmaakte Gemeente,**
- met de anti-christelijke heerschappij en de uiteindelijke vernietiging hiervan door Christus en de heiligen, en
- **met de vestiging van het 1000-jarig Vrederijk van God**, dat de gehele aarde zal bedekken.

Vers 3: “Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de (SV: deze) profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want **de tijd is nabij**.”

Wanneer wij vers 3 in nadere beschouwing nemen, dan ontdekken wij met welk een ernst de Heilige Geest de inhoud van de Openbaring ons allen toevertrouwt! Hoezeer worden wij aangemoedigd om “de woorden van deze profetie” ijverig en nauwkeurig te onderzoeken! Wij worden tevoren gewaarschuwd tegen nalatigheid in het lezen en onderzoeken! Laten wij in dit opzicht eerlijkheid betrachten; de Gemeente heeft zich – helaas! – eeuwenlang schuldig gemaakt aan dit feit, en velen in onze dagen veronachtzamen nóg steeds de kostelijke inhoud van deze profetie. Voor dezulken blijft de Openbaring een gesloten Boek. De woorden van dit vers weerspreken absoluut elke tegenspraak en hiervan elke overweging, ieder argument, welke opkomende gedachte ook. Het is de duivel, die er op uit is om onze blik af te wenden van de **toekomstige** gebeurtenissen, wel wetende, dat zoiets noodwendig leiden moet tot een algehele verslapping in de geestelijke toestand van de kinderen Gods.

Het is dan ook in het bijzonder met de **toekomstige** tijd voor ogen, dat een ieder, die gelooft zoals de Schrift zegt, doet wat er geschreven staat in 1 Johannes 3:3 (HSV): “En ieder die deze hoop op Hem heeft, **reinigt zich, zoals Hij rein is**.” Immers, is Hij de hoop van hun ziel! Maar dan is ook het tegendeel waar: wie deze hoop uit het oog verliest, vergeet zichzelf te reinigen. En, daar is geen andere reiniging dan die “in” en “door” het “badwater van het Woord”! (zie Efeze 5:26).

De Openbaring is het enige Boek in de Bijbel, dat een bijzondere zegen bevat voor de gehoorzame hoorder en lezer. Deze zegen, die wij hier in dit vers, dus in het begin van de Openbaring lezen, vinden wij eveneens uitgesproken aan het slot; en ook dáár bevestigen deze woorden in allen dele ons opnieuw de belangrijkheid en de heerlijkheid van alle profetische waarheden: “En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt.” (Openb. 22:7, HSV)

Het spreekt vanzelf, dat waar de Here Jezus Christus zulke woorden tot ons richt, en verder ook nog heeft **bevoelen**: “Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want **de tijd is nabij**” (Openb. 22:10, HSV), dat de inhoud van dit Boek door ons moet kunnen worden verstaan.

Daar is overvloedige genade om de **profetische woorden** van dit Boek te horen, te lezen, en ook te verstaan en te bewaren – halleluja! – echter niet met het alledaags, menselijk verstand, en niet in eigen kracht; maar in de kracht van de Heilige Geest, van Wie Jezus zei, dat “Hij (d.i. Gods Heilige Geest) Zijn discipelen in alle waarheid zou leiden en hun de toekomstige dingen verkondigen zou” (zie Joh. 16:13). Laat ons daarom bidden om ook te ontvangen; laat ons zoeken om te vinden, laat ons volhardend kloppen om te worden opengedaan!

“Het Profetische Woord is als een lamp die schijnt in een duistere plaats” (zie 2 Petr. 1:19). En deze “lamp” is hard nodig, “want de tijd is nabij”... Met andere woorden: het beslissende ogenblik nadert met rasse schreden, al heeft ook onze trouwe God eeuwen lang de “vaten van Zijn toorn” (zie Rom. 9:22), die tot het verderf zijn toebereid, met barmhartigheid en schier onuitputtelijk geduld verdragen.

“De tijd is nabij...” géén nieuwe, géén andere openbaring zal er meer gegeven worden. Laten wij ervan verzekerd zijn: God heeft ten aanzien van Zijn verlossingsplan Zijn laatste woord gesproken, en de tijd van de voltoering ervan is dicht nabij! “Want: Nog een heel korte tijd en **Hij Die komt, zàl komen en niet uitblijven**” (Hebr. 10:37, HSV). Glorie voor God!

Dit derde vers (van Openbaring 1) stelt daarenboven voor altijd vast, dat de GEHELE Openbaring **één profetie** is.

Voor wie de Openbaring werd gegeven

Vers 4-5a: “Johannes aan de zeven Gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt (SV: komen zal), en van de zeven Geesten,¹ Die voor Zijn troon zijn, en van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst (SV: Overste) van de koningen der aarde...”

¹ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie “De 7 Geesten van God en van het Lam van God” van E. van den Worm. (noot – AK)

Dit Woord leert ons, dat de Openbaring is geschreven aan de "Bloedgewassenen", de zeven Gemeenten, dit is: de Gemeente van onze Here Jezus Christus, DE KERK VAN GOD!

Hier spreekt "de Christus van het begin"... "de Christus van het heden"... "de Christus Die te komen staat", Geprezen zij Zijn Naam.

Welk een gezegende groet klinkt ons door de hierboven aangehaalde woorden toe! Welk een voorname geadresseerden en dito afzender! "*Genade zij u en vrede, van Hem Die is en was en Die komt*", dit is van de Eeuwige God en Vader van alle gelovigen, van Jezus Christus, dit is van de Zoon en van de Zeven Geesten Gods, dit is van de Heilige Geest in **volheid**.

De Openbaring is met recht het Boek van het getal ZEVEN. Zeven is het symbolische getal van de Goddelijke volkomenheid, van de volmaking. Dit getal is typerend met betrekking tot de Gemeentelijke bedeling. Wij onderscheiden hier:

1. De zeven Geesten, dit is: de **volheid** van de Heilige Geest (zie Openb. 1:4),
2. De zeven gemeenten, dit is: de **volheid** van de Gemeente (zie Openb. 1:11),
3. De zeven gouden kandelaren (zie Openb. 1:13),
4. De zeven sterren (zie Openb. 1:16).

Alle "zevens" verwijzen naar de gebeurtenissen op **het einde van deze (tijds)bedeling, op de volheid der tijden**. Wij kennen in de Bijbel ook nog de zeven maal heter gestookte oven (zie Dan. 5:19); het tot zeven maal toe buigen van Jakob voor zijn broeder Ezau (zie Gen. 33:3), hetgeen het land aan "de kinderen van het vlees" ten deel deed vallen, totdat "zeven tijden" zijn voorbij gegaan. Al deze profetieën van de "zevens" slaan op de eindtijd.

Hoe voor zichzelf sprekend is de drievoudige titel, die de Here Jezus Christus wordt gegeven, te weten:

1. "*De getrouwe Getuige*",
2. "*De Eerstgeborene uit de doden*", en
3. "*De Vorst (of Overste) van de koningen der aarde*".

Deze alle worden gevonden in het vijfde vers en bij het lezen hiervan welt de vraag in ons op: "Hoe is het gevoel van de Gemeente, nu haar Heer en Bruidegom alzó haar wordt voorgesteld? Is haar ziel met een zekere vrees voor Hem vervuld?" Geenszins, integendeel, zij geeft in heerlijke bewoordingen uitdrukking aan haar gevoelens. Onverschillig hoe Hij de Gemeente ook wordt voorgesteld, zij kan niet anders dan Hem de lof en de prijszang geven, en zich verheugen in zijn peilloze liefde. Daar is dan ook absoluut geen vrees! Daarom is haar jubelzang als volgt:

Vers 5b-6: "*...Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.*"

Daar is geen andere reiniging dan die in het bloed van Jezus Christus, want het is enkel vanwege deze VOLMAAKTE VERZOENING, dat Hij ons heeft gemaakt tot koningen en priesters voor God en ons heeft gezet in dezelfde positie als die van Hemzelf. Welk een heerlijke prijszang, ingegeven door de Heilige Geest Zelf! Hoe wondervol en glorievol worden in bovenstaande bewoordingen het standpunt, het voorrecht en de heerlijkheid van de Gemeente uitgedrukt. Hoe zoet is het voor haar hart te weten, hoe lief Hij haar wel heeft! Welk een zielsterkende bewustheid is die genegenheid. Inderdaad de Gemeente kan verzekerd zijn en wel ten volle, van Zijn onveranderlijke en reddende liefde; en het is vanwege deze peilloze liefde, dat zij zich verheugt met een onuitsprekelijke vreugde.

Hij wast ons niet, neen, Hij HEEFT ons GEWASSEN in Zijn Bloed. Dat is éénmaal en voor eeuwig geschied, halleluja! Hij HEEFT ons GEMAAKT tot koningen en priesters voor Zijn God en Vader. Nogmaals, wij zullen het NIET WORDEN, maar wij ZIJN het in Christus Jezus. Hij, Die de allerhoogste plaats inneemt, als Koning en als Priester, geeft ons deze verzekering! Het is, voorwaar, onuitsprekelijke genade!

Hem, Die eerst – omwille van ons – werd **veracht** en gesmaad, wordt juist daarom door de Gemeente al de heerlijkheid, en kracht toegezongen tot in alle eeuwigheid... Hierop kan niets anders volgen dan een "AMEN".

Nauwelijks zijn de tonen van dit heerlijke loflied weggeëbd, of een geheel ander toneel ontvouwt zich, dat duidelijk wordt uit de volgende woorden!

Het profetisch onderwerp van het Boek Openbaring

Vers 7: "*Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen (SV: geslachten) van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen.*"

Met deze woorden wordt het profetische onderwerp van het Boek Openbaring weergegeven: "**ZIE, HIJ KOMT MET DE WOLKEN!**"

De Getrouwe Getuige, de Eerstgeborene uit de doden en de Overste der koningen der aarde wordt nu nog verworpen door een in ketenen van de zonde(macht) zuchtende wereld; deze Jezus wordt nu altijd veracht en gehoond door het Jodendom; maar straks komt het moment, waarop het profetisch Woord in vervulling zal gaan:

"DEZE JEZUS, Die van u OPGENOMEN is NAAR DE HEMEL, ZAL OP DEZELFDE WIJZE TERUGKOMEN als u Hem naar de hemel hebt zien gaan." (Hand. 1:11, HSV)

In Zijn openbaring zal ALLE oog Hem zien; ook zij, die Hem doorstoken hebben! Wat zal er alsdan gebeuren? Vrees en grote schrik zal ieders hart bevangen, want de Rechter van de gehele wereld zal verschijnen, om... recht te doen!

"Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God." (Hebr.10:31, HSV)

Aan de andere kant zal Zijn komst de opperste blijdschap vormen voor de Gemeente; dat is wis en zeker! Haar, door diezelfde wereld verworpen Here en Hoofd, Bruidegom en Koning der koningen, zal gezien worden **niet** als

het geslachte Lam, maar als de Leeuw van Juda! En het is nog altijd zo, dat Zijn Heerlijkheid háár grootste vreugd is. Zijn vijanden zijn óók de hare en al deze zullen tot een voetbank Zijner voeten worden gezet...

Hij, Die veracht was, wordt nu verheerlijkt! Hij, Die werd gekruisigd, gaat nu zitten op de troon! De apostel Paulus schreef in Kolossenzen 3:4, *“Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”* (HSV)

Johannes getuigt: *“Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn;...”* (1 Joh. 3:2b, HSV).

Judas zegt: *“Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen...”* (Judas 14-15, HSV).

Uit de hierboven geciteerde teksten volgt en blijkt dat WEGNAME èn OPNAME² moet zijn vóórafgegaan. Halleluja! Want, hoe zal de Here Jezus Christus met Zijn heiligen kunnen komen om gericht te houden, indien Hij diezelfde heiligen niet eerst voor dát speciale doel heeft weggenomen en opgenomen? En willen zij met Hem geopenbaard worden, dan zullen zij toch zeker eerst met Hem moeten zijn. En dat nu is ook **de positieve belofte** van de Heer.

- *“Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht.³ En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.”* (1 Thess. 4:14-17, HSV)
- *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd Getrouw en Waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. En Zijn ogen waren als een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele diademen (SV: Koninklijke hoeden). Hij had een naam, die opgeschreven was, en die niemand kent dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed, en Zijn naam luidt: Het Woord van God. En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf (SV: roede). En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. Er stond op Zijn bovenkleed en op Zijn dij deze naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren.”* (Openb. 19:11-16, HSV)

Wegname en opname, beide tezamen, maken de levende hoop van de Gemeente uit. Zij verlangt ernaar, zij wacht erop, zij verheugd zich in deze laatste dagen in een zo nabije vervulling. Want dan zal de Bruid de Bruidegom ontmoeten, dan zal de Bruidsgemeente Hem zien, Die haar ziel bemint en alsdan zal zij Hem gelijk zijn. Het onderwerp van haar getuigenis, sinds haar (weder)geboorte, is JEZUS' WEDERKOMST. En terwijl zij zich verheugt in die spoedige wederkomst, waarschuwt zij de wereld, die Hem nog steeds verwerpt, voor Zijn nabije verschijning in heerlijkheid en voor het verschrikkelijke oordeel, dat deze wereld straks wacht...

De Openbaarder van deze Profetie van de eindtijd

Vers 8: *“Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.”*

Hoe wondervol, hoe bemoedigend en vertroostend! Wondervolle woorden, vól van kracht en heerlijkheid, vooral wanneer wij deze beschouwen in verband met wat Jezus heeft gesproken in Openbaring 22:13, waar Hij zegt: *“Ik BEN de Alfa, en de Omega...”* Jezus is immers *“het Beeld van de onzichtbare God”* (zie Kol. 1:15, HSV), *“de Afstraling van Gods heerlijkheid en de Afdruk (SV: het Uitgedrukte Beeld) van Zijn Zelfstandigheid”* (zie Hebr. 1:3, HSV).

Hij is God geopenbaard in het vlees, en waar Hij ons eerst wordt voorgesteld als “Mens”, daar wordt Hij nu door de Heilige Geest voorgesteld als “God Zelf”. Jezus is *“Die is, Die was en Die KOMT”*, ja, Hij IS de Almachtige! En zó getuigt de Schrift overal van Hem.

Jezus is: *“De zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen en Heere der heren,... Die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien.”* (1 Tim. 6:15-16a, HSV)

Geen wonder, dat de Heilige Geest deze tekst besluit met: *“Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen”* (1 Tim. 6:16b, HSV). Wat een onuitsprekelijke en heerlijke openbaring.

Alfa en Omega zijn de eerste en laatste letter van het Griekse alfabet en in de interpretatie van “Begin en Einde” worden zij alléén gebruikt voor de Here Jezus Christus in direct verband met Zijn verlossingswerk. *“Die was”* ziet op de EEUWIGHEID VAN HET VERLEDEN; *“Die is”* ziet op de (huidige) TIJD; *“Die komt”* (of *“Die te komen staat”*) ziet op de EEUWIGE TOEKOMST.

Vol aanbidding buigen wij ons neer en geven de Zoon alle eer, gelijk wij ook de Vader eren. Hij, Die als het Eeuwige Woord *“tot vlees werd gemaakt”* om ons te redden van het verderf, dat het loon is van de zonde. En Die als Mens het Middelpunt aller dingen zal zijn, is óók God over alles en allen als de **Here Jezus Christus**. Hij alleen zij gezegend tot in alle eeuwigheid!

Na deze acht verzen vangt de Openbaring zelf aan met het 9de vers en wel met de mededeling, Wie de man is, aan wie – door de Here – het voorrecht werd geschonken om één en ander te boek te stellen en met de uiteenzetting van de omstandigheden, waarin hij zich bevond.

² Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – het artikel *“Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?”* van A. Klein. (noot – AK)

³ Zie noot 2.

De Openbaring van Jezus Christus werd aan Johannes gegeven

Vers 9: “Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding (SV: **lijdzaamheid**) van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.”

De apostel Johannes werd dus omwille van “het getuigenis” dat hij van Jezus Christus had en “omwille van het Woord van God” naar het eiland Patmos verbannen. Hij noemt zichzelf “deelgenoot in de verdrukking”! Merkwaardige woorden! Niet als een door God gezonden apostel komt hij tot Gods heiligen, maar als één uit hun midden, als hun broeder en deelgenoot in de verdrukking.

De Christen wordt alzo geroepen om in deze wereld... te lijden en niet om te heersen. De wereld heeft de Here Jezus Christus verworpen en verwerpt Hem nog; evenzo doet zij het met de Zijnen. In zijn eerste brief schrijft dezelfde apostel: “Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent.” (1 Joh. 3:1b, HSV). Jezus zei: “Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft.” (Joh. 15:18, HSV).

Niet zodra begon de Gemeente van de Here Jezus Christus in deze wereld een plaats in te nemen en begon zij zich heerschappij aan te matigen of zij verliet ook willens en wetens haar standpunt: haar plaats “buiten de legerplaats” (om “Zijn smaad te dragen” – zie Hebr. 13:13), en haar volheerlijke roeping als ware volgeling van de Here Jezus Christus! Maar niet zo de apostel Johannes; hij was niet alleen “deelgenoot in de verdrukking”, maar ook “in het Koninkrijk” en “in de volharding (SV: **lijdzaamheid**) van Jezus Christus.”

Dit Koninkrijk van Christus, waarvan de Oudtestamentische profeten hebben gesproken, zal geopenbaard worden in kracht en in heerlijkheid! Dan zal alle verdrukking en lijdzaamheid voorbij zijn. In onze dagen wordt er verdrukking gekend, omdat dit Koninkrijk nog in lijdzaamheid wordt gepredikt. Hoe méér verdrukking, hoe méér lijdzaamheid OM JEZUS’ WIL WORDT VERDRAGEN, hoe méér heerlijkheid ons van boven geschonken wordt!

Tegenwoordig gelooft men niet meer, dat de Gemeente van Jezus Christus in de laatste dagen dezelfde verdrukking als in vroegere tijden zal kennen. Er wordt geloofd, dat deze verdrukking er meer één zal zijn met een geestelijk karakter. Laten wij echter niet vergeten, dat wij juist in deze tijdsbedeling staan aan de vooravond van wereldomvattende gebeurtenissen, en dat reeds vele duidelijke kentekenen wijzen in de richting van het martelaarschap... Daar zijn zelfs reeds symptomen, die ons spreken van een martelaarschap, dat niet alleen straks wordt herhaald; maar dat in omvang en in wezen alle vorige zal overtreffen!

Op grond van de Schriftopenbaring kunnen wij rekenen op de “grote verdrukking” (zie Matth. 24:21), die in de slotdagen van **deze** bedeling van de tijd zal worden gekend. Een periode van drie en een half jaar, waardoorheen dat deel van de Gemeente des Heren zal gaan, dat wij in de Schriften kennen als “de groep van de vijf dwaze maagden” (zie Matth. 25:1-13).

Laat ons daarom biddend blijven, opdat wij geestelijk bekwaam kunnen worden gemaakt om deze tijd te ontvliden, en zo wij deze tijd zullen moeten meemaken, om door genade te kunnen volharden, wanneer van ons zal worden geëist om onze liefde voor Christus te betonen.

Wanneer Christus wordt geopenbaard in heerlijkheid komt aan alle weedom⁴, aan alle verdrukking, een **einde**, en dan zullen wij met Hem heersen... Wij hebben gemeenschap met Jezus in zijn lijdzaam wachten op de openbaring van Zijn heerlijkheid, hetgeen naar mijn mening tot uitdrukking komt in dat merkwaardige getuigenis van de apostel Johannes, dat hij was deelgenoot “in de volharding (SV: **lijdzaamheid**) van Jezus Christus.”

De woorden, die wij lezen in verband met Johannes’ verbanning dienen niet alleen om de oorzaak aan te duiden van die door mensen bewerkte verbanning, maar óók van het door God daarmee “beoogde doel”.

Patmos is nu de plaats geworden in de geschiedenis van deze wereld en van de Gemeente van de Here **waarvoor** de apostel Johannes de verborgenheden van Gods raadsbesluit met betrekking tot deze wereld en Zijn Gemeente onthuld zijn.

De wereldlijke macht toentertijd heeft in haar vervolgingswoede nimmer kunnen vermoeden, welk een **grote dienst** zij Gods heiligen heeft bewezen. Halleluja! En beide, zowel het Woord van God als de zogenaamde Kerkgeschiedenis, bevatten talrijke, soortgelijke voorbeelden, die als bewijs dienen van het feit, dat de vijanden van het kruis hun wil hebben moeten aanwenden tot volvoering van Gods raadsbesluiten.

Vers 10a: “Ik was in de geest op de dag des Heeren...”

“In de geest” wat beduidt, dat Gods dienstknecht zich compleet bevond onder de heerschappij van de Heilige Geest. Met andere woorden, Johannes was “aan de wereld geheel en al gestorven en levend in Christus”. Glorie voor God! Wat een wondere genade!

“Op de dag des Heren”; hier wordt NIET bedoeld de dag Zijn wederkomst op aarde, maar “de dag die hem **toebehoort**”.

Deze is geen andere dag dan “de eerste dag van de week” (zie o.a. Mark. 16:9, Joh. 20:19), die Hem gewijd is. Deze is de dag van Zijn opstanding en daarom de eerste dag van “de nieuwe schepping”.

De Christen begint naar mijn mening dus dáár, waar de Jood eindigt, namelijk in de rust van God. Wij verheugen ons door Gods genade in Zijn liefde.

Op die dag ondervond Johannes in een buitengewone mate de werking en de alles-overheersende macht van Gods Geest. Het was in deze voor de wereld en de vleselijke mens onbegrijpelijke toestand, dat Johannes’ zintuigen uitermate verscherpt waren, zodat hij het hierna volgende kon **horen** en **zien**.

⁴ Weedom = Onheil; smart en/of lijden; droefheid en/of verdriet. (noot – AK)

De Openbaarder stelt Zich nader voor

Vers 10b-11a: "...en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste..."

Johannes zag toen nog niets, maar die Stem **beval** hem op te schrijven in een boek, hetgeen door hem werd gezien en om dat boek te **zenden** aan "de zeven Gemeenten die in Asia zijn."

Vers 11b: "...en: Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven Gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea."

Dat boek moest dus de openbaring van de Here Jezus behelzen, naast de zeven brieven gericht aan die Gemeenten, aan de ZEVEN GEMEENTEN.

De **zeven** Gemeenten vormen samen onweerlegbaar... DE GEMEENTE, HET LICHAAM VAN JEZUS CHRISTUS! Wel een zeer duidelijk bewijs van HET PROFETISCH KARAKTER van deze brieven. Over dit geestelijk Lichaam in haar volheid oefent de Heilige Geest in de volkomenheid van Zijn ambt – de zeven Geesten (zie Openb. 1:4) over de zeven Gemeenten – volle controle uit.

Vers 12: "En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaars."

"Zeven gouden kandelaars", dat is dan de Gemeente van de Here Jezus Christus, de Kerk van God, de Gemeente in haar verantwoordelijkheid als "de draagster van het Licht."

Helaas heeft de Gemeente ten aanzien van deze verantwoordelijkheid gefaald! Ofschoon hier deze "zeven gouden kandelaars" het HOOFDonderwerp vormen, wordt onze opmerkzaamheid toch gericht op Hem, Die te midden van deze wandelt.

De Here Jezus Christus verscheen Johannes als de "verheerlijkte Here" te midden van die zeven gouden kandelaars. Hij was gekleed met "het kleed van verheerlijking" om nu Zijn laatste woorden tot Zijn beminde Gemeente te richten... Het waren woorden, die als het ware met bloed werden **neergeschreven!**

Jezus was verschenen met het **doel** om de laatste hand te leggen aan **de volkomen verzoening** van zijn Bruidsgemeente. Welk een **subliem gezicht!** Dan volgt een beschrijving van de Here Jezus Christus, Die geheel in overeenstemming is met het karakter van Zijn verschijning...

Vers 13: "En te midden van de zeven kandelaars zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel;..."

"Een gewaad tot op de voeten" drukt hier zowel koninklijke als priesterlijke majesteit uit, terwijl de "gouden gordel op de borst" spreekt van Zijn Goddelijke gerechtigheid.

Wij vinden een schoon **schaduwbeeld** van deze verschijning van de Heer in Leviticus 16:2-4, waar de Hogepriester van Israël, gekleed in zijn witte rok, binnentreedt in het heiligdom op de Grote Verzoendag! Wij hebben hier te maken met het **tegenbeeld** van de Here Jezus Christus in Zijn aureool van Licht, ter vervolmaking van Zijn Gemeente.

Wanneer wij nu Zacharia 4:2 onder de loep nemen, zo lezen wij er: "Hij zei tegen mij: Wat ziet u? Daarop zei ik: Ik zie, en zie, **een kandelaar, geheel van goud, met een olievaatje (SV: oliekruijkje) aan de bovenkant ervan en daarbovenop zeven bijbehorende lampen met telkens zeven toevoerbuisjes (SV: pijpen) aan de lampen, die daarboven zitten.**" (Zach. 4:2, HSV)

Wij zien hier weer een geheel gouden kandelaar,... het beeld van de Gemeente van de levende God, en een oliekruijkje is bovendien verbonden door zeven pijpen met de kandelaar en door deze pijpen vloeit de olie...

Toen de profeet geen antwoord geven kon op de vraag, wat dat gezicht toch wel beduidde, gaf de Here Zelf de volgende uitleg: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden" (Zach. 4:6, SV).

Hiermee wilde de Here zeggen dat bij de vervolmaking van de Gemeente géén menselijke kracht, noch menselijke eer of talent **enig aandeel** aan dat werk zou hebben! Enkel en alleen de Heilige Geest kan dat werk voleindigen!

Met dat lange witte kleed van Zijn rechtvaardigmaking zal Hij Zijn met bloed gekochte Gemeente straks **ook bekleeden** (vergelijk Openb. 7:9, 7:13-14, 19:8), terwijl de profeet Jesaja ook heeft gesproken van diezelfde gordel van Gerechtigheid en van Waarheid.

"Want Gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen (SV: lendenen) zijn, en de Waarheid de gordel om Zijn middel." (Jes. 11:5, HSV)

Laat ons nu acht slaan op de verdere beschrijving van onze Hogepriester, Die Zich "te midden van die zeven gouden kandelaars" bevindt...

Vers 14a: "...en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw,..."

Hier wordt HOOFD en HAAR gezien als witte wol, zoals sneeuw; één en ander vormt het beeld van VOLWASSENHEID.

In Daniel 7:9 en 13 wordt de Zoon des mensen gezien, komende tot God de Vader: en de Laatste wordt genoemd: "de Oude van Dagen".

Op Jezus is deze benaming ook van toepassing, want de Zoon draagt dezelfde titel van de Vader (zie in dit verband Openbaring 1:8 en 4). Hier is sprake van **volwassenheid** en derhalve géén sprake van een "nieuweling" in de kennis van toekomstige gebeurtenissen. Ja, hier is sprake van Eén, Die AL de kennis bezit en ALLE wijsheid!

Johannes, die in zijn Evangelie heeft geschreven: "Het Woord was bij God en het Woord was God" en... "Het Woord is vlees geworden" (zie Joh. 1:1 en 14), aanschouwt in dit PROFETISCH GEZICHT de Zoon des mensen MET AL DE ZINNEBEELDEN AAN DE GODHEID EIGEN.

Vers 14b: "...en Zijn ogen waren als een vuurvlam".

OGEN, DIE ALLES DOORZOEKEN EN ALLES OORDELEN! Wij lezen in Daniel 10:6 (HSV): "...ogen als vuurfakkels (of: vurige fakkels)." VUUR komt steeds voor als het beeld van oordeel. Niets kan verborgen blijven voor Zijn **alziend** oog. Dat de Gemeente van Jezus Christus dit toch nooit vergete! In de meest verborgen hoek van de menselijke ziel ziet God die dingen, die schadelijk en funest (kunnen) zijn voor de geestelijke groei van zowel de Gemeente als Lichaam, als van het individuele lid van dat Lichaam. Hoe zeer hebben wij **dit** VUUR VAN UITBRANDING en OORDEEL nodig voor al onze verborgen afdwalingen!

Hebben wij dus te maken met Zijn alziend en oordelend oog, óók **ZIJN** onbuigzame gestrengheid en Zijn onbeweegelijke beslistheid in de uitvoering van dat oordeel vinden wij hier uitgedrukt en wel in de volgende bewoordingen:

Vers 15a: "en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven,..."

"Koper" is het symbool van **GODS OORDEEL OVER DE ZONDE**. Wij denken aan het koperen brandofferaltaar en idem wasvat, welke beide moesten dienen tot verzoening van de zonden... Hier krijgen wij het beeld van blinkend koperen voeten, die... **REINHEID** en **OORDEEL** uitdrukken. Hij alleen is gerechtigd om te oordelen en wij kunnen ervan overtuigd zijn, dat Hij dit ook zal doen, opdat Hij iedere zonde zal kunnen verzoenen om de Gemeente kunnen laten staan in haar blinkend gewaad van rechtvaardigmaking! In Openbaring 19:15 staat geschreven: "En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God." (HSV)

Dit **TREDEN** doet Hij met Zijn **VOETEN**; **EEN REINIGEND OORDEEL**! De Gemeente kan gerust zijn in haar wetenschap: "Gods oordeel begint **BIJ HAAR**, bij het Huis van God!" (zie 1 Petr. 4:17). Zij weet zodoende, waaraan zij zich te houden heeft. God helpe ons allen!

Vers 15b: "...en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren."

Is de stem van de Here **EEN ALLES DOORDRINGENDE STEM**, ze gaat uit tot de einden der aarde om met de macht en de majesteit van de Almachtige het oordeel uit te spreken; na de uitbranding door Gods oordeelsvuur behoeft de Gemeente **DE VERFRISSING VAN VELE WATEREN**! Welk een wondere genade is er bij Hem te vinden. Zijn Geest zal zijn als "Stromen van levend water" (zie Joh. 7:38)!... Wij hebben hier te maken met **DE KRACHT VAN ZIJN WOORD** voor bemoediging of bestraffing. Zijn stem is "als het geluid van vele wateren" en tòch vol van Goddelijke **HARMONIE**. Het is ons wonderlijk te moede als wij daarenboven nog de **gevarieerdheid** gewaarworden van deze wondermachtige stem.

In Johannes 8:11 is diezelfde stem **zacht en teder** voor die van zonde zo zieke ziel: "Jezus zei tegen haar: Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer!" (HSV). Geprezen zij Zijn Naam!

In het leven van de dreigende en moordlustige Saul van Tarsen daarentegen is het geluid van die stem als de donder: "...Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?... En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan." (Hand. 9:4b-5, HSV)

Scherp en doordringend is die stem in het leven van de hypocriet en Farizeeër (lees Matth. 23), maar ook **uitnodigend en vertroostend** voor elke vermoeide en teneergeslagen ziel: "Kom naar **Mij** toe (SV: **Komt herwaarts tot Mij**), allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven... Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." (Matth. 11:28, HSV). Vol van **sympathie en medeleven** richt die stem zich tot de kinderen in de volgende bewoordingen: "Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet **bij Mij** te komen,..." (Matth. 19:14, HSV). Halleluja! En hoe **opbeurend en vertroostend** kan diezelfde zoetvloeiende stem spreken tot de bedroefden. Luister maar: "...En toen de Heere haar zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over haar, en zei Hij tegen haar: Huil niet... en Hij zei: Jongeman, Ik zeg u, sta op (uit de dood)!... En Hij gaf hem aan zijn moeder." (Luk. 7:11-15, HSV)

Wanneer wij Openbaring 13:1 en 19:15 onderzoeken, komen wij tot de conclusie, dat er van **WATEREN** ook gesproken wordt in de zin van **VOLKEREN** en **SCHAREN** (d.i. grote menigten of mensenmassa's) en **NATIËN** en **TONGEN**. In de eindtijd richt deze stem zich in een machtige proclamatie tot **ALLE** natiën en dan luidt ze **gebiedend, overredend, terechtwijzend**! De tijd is nog maar erg kort en duistennis valt reeds op deze oud geworden aarde. Straks komt onherroepelijk de nacht!... en dan is iedere gelegenheid voorbij!... óók voor de natiën!

Vers 16a: "En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand..."

Zijn Hand, **EEN ALLESZINS BEKWAME HAND**, houdt zeven sterren vast. Deze sterren worden door de Here Zelf later aangeduid als de "symbolen" van de zeven engelen van de zeven Gemeenten.

Met die "engelen" bedoelt Hij **niemand anders** dan de respectievelijke **voorgangers** van die Gemeenten. Immers, iedere brief **opent** met een "Schrijf aan de **Engel** van de Gemeente" (zie Openbaring, hoofdstuk 2 en 3).

De sterke, vaste greep van die krachtige Hand ondersteunt en bewaart Zijn dienstknechten, wier positie hen zo dikwijls blootstelt aan bijzondere gevaren!

Sterren zijn over het algemeen typebeelden van de **HEILIGE GEEST**; een ster kan ook het symbool zijn van **EEN MET DE GEEST VERVULDE MENS**, óók wel van een **AUTORITEIT**, of van een **HEERSER**.

"Ik zal Hem zien, maar niet nu; ik zal Hem aanschouwen, maar niet van nabij. Er zal een **ster** uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen; hij zal de flanken van Moab verbrijzelen (SV: **de palen der Moabieten verslaan**) en alle zonen van Seth vernietigen." (Num. 24:17, HSV)

Hier, in de eerdere genoemde brieven aan de 7 Gemeenten, betekent Engel: "BOODSCHAPPER (van God)".

Let nu eens op de **PLAATS**, waar Hij staat, Die de "zeven sterren in Zijn rechterhand" houdt. Hij staat **TE MIDDEN** van de "zeven gouden kandelaars" (zie Openb. 1:12-13), dat is: **TE MIDDEN VAN DE ZEVEN GEMEENTEN**. Hij is de Vervuller van Zijn belofte: "En zie, Ik ben met u al de dagen..." (Matth. 28:20, HSV).

En dit beeld slaat niet alleen op de vorige belofte, maar óók op deze volgende: "Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden." (Matth. 18:20, HSV)

Vers 16b: "...en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard;..."

Het is het ZWAARD VAN ZIJN SOEVEREINITEIT! Dit zwaard wordt gehanteerd door Hem, Die het gericht DOOR HET WOORD van Zijn mond uitvoert en niemand vermag Hem te weerstaan. In Openbaring 19:15 lezen wij: "En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard". (HSV)

Dit zwaard is scherp op de snede aan beide zijden... voor een **tweevoudige** werking: het moet INSnijden en UIT-snijden! Dat wij dit toch goed verstaan! "Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard" zegt de apostel Paulus in Hebreeën 4:12.

Het is door **dit** Woord, dat de Zoon des mensen oordelen zal; in de **eerste plaats** degenen, die van Hem afgeval- len zijn!

Wat zal het gevolg hiervan zijn? Evenmin als het mogelijk is in de zon te staren, wanneer die **schijnt** in Zijn kracht, alzo is het een onmogelijkheid om voor Zijn aangezicht alsdan te bestaan!... Welk een majesteit en hoe grote heer- lijkheid straalt ons tegen uit elke trek van onze verheven Hogepriester!

Hij, Wiens voeten eenmaal in de geschiedenis van deze wereld onze aarde hebben betreden, staat hier in dit machtige visioen in alle hoogwaardigheid en gestrengheid van een hemelse Rechter, en met het autoritair gezag van de Koning der Eeuwen voor de door Gods Geest verlichte ogen van de geliefde apostel.

Vers 16c: "en Zijn gezicht (SV: aangezicht) was zoals de zon schijnt in haar kracht."

Terecht vraagt men zich af, hoe het mogelijk is voor de sterveling om zo'n aangezicht te aanschouwen zonder te bezwijken. De apostel Johannes zou nimmer die alles verblindende glans van de Goddelijke Majesteit hebben kunnen verdragen zonder die wondere genade, waardoor het hem mogelijk werd gemaakt om in Hem eveneens de Heiland van zondaren en de eens-en-voor-allen gekruisigde Christus te zien. Glorie voor God! Het is daarom be- grijpelijk en te verstaan, wanneer wij lezen:

Vers 17a: "En toen ik Hem zag, viel ik als **dood** aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij..."

Dit is voorwaar een hoogst ernstige getuigenis! Wat had dit aanschouwen van Jezus, zijn Heer, een effect op Jo- hannes' leven! Voorwaar, Hij is bekleed met de heerlijkheid van de zonneglans; er is immers "in Hem in het geheel geen duisternis"... "God is licht!" (zie 1 Joh. 1:5)

Hoe geweldig was de uitwerking! De krachten weken uit het lichaam van Johannes en hij viel "als dood" neer aan de voeten van zijn Meester.

Deze zelfde ervaring hadden verschillende profeten gekend. Daniël en Ezechiël ervoeren haar (zie Dan. 10:8-11 en Ezech. 1:28b-2:2). Hun levenskrachten vloten heen en ook zij vielen, bijna levenloos, ter aarde...

In het geval van Johannes raakte de Here Jezus Zijn apostel aan en deze aanraking was er één in de kracht van de dood en opstanding van Hem, "Die leeft tot in alle eeuwigheid..."

Zodoende werd Johannes in staat gesteld om de diep-geestelijke ervaringen in profetie en in gezicht te kunnen genieten, en om ze daarna te kunnen optekenen. Kon dan Johannes die hemelse glans en heerlijkheid van Zijn Heer en God niet verdragen en moest hij onder de overweldigende indruk van die heerlijkheid als dood neervallen, het opleggen van die wonderwerkende hand op hem, werkte waarlijk vertroostend en versterkend uit. Dit ging ge- paard aan de uitroep van de volgende geruststellende en vertroostende woorden:

Vers 17b-18: "...en (Hij) zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood (SV: de sleutels van de hel) en van de dood zelf."

Het is alsof de Here Jezus de apostel heeft willen duidelijk maken: "Ik ben de Overwinnaar; Ik heb door Mijn dood de duivel, die de macht van de dood had, te niet gedaan en Ik heb de sleutels van de dood en de hel. Bij Mij bent u veilig; u en allen, die vanwege Mijn genade in hetzelfde zaligmakend geloof mogen staan, treft geen oordeel meer, want dat oordeel heb Ik in Mijn eigen lichaam op het kruis gedragen."

Is er een heerlijker getuigenis denkbaar? Is er iets meer wondervol dan de bevestiging bij monde van de Here Je- zus Christus Zelf van het Woord, destijds gelegd in de mond van Zijn geliefde apostel; het Woord dat wij nu kunnen vinden in Johannes' eerste brief:

"Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, dat wij vrijmoedigheid mogen hebben op de dag van het oordeel. Want zoals Hij is, zijn ook wij in deze wereld." (1 Joh. 4:17, HSV)

Niet zodra heeft Johannes deze geestessterkende woorden vernomen, of hij was dan ook in staat om de heerlij- kheid van de Here te aanschouwen, en de verdere mededelingen te ontvangen van Gods komende oordelen en ge- richten over de Gemeente en de wereld.

Er zijn, naar aanleiding van datgene wat in de verzen 17 en 18 (van Openbaring 1) wordt betuigd, bindende con- clusies te maken:

- "IK BEN de Eerste" Jezus bezit de Hoogste Prioriteit.
- "IK BEN de Laatste" Er is buiten Jezus NIEMAND MEER.
- "IK BEN levend" Jezus kent ONSTERFELIJKHEID.
- "IK BEN dood geweest" MENSELIJKHEID is Jezus eigen.
- "IK BEN levend in alle eeuwigheid", en
- "IK HEB de sleutels van de hel en van de dood" Jezus bezit SUPERIORITEIT.

Het is in verband met het bovenstaande, dat de psalmist in zijn lof- en danklied voor de overwinning kon zingen:

"U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd... Die God is ons een God van **volkomen za- ligheid**; bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten **tegen de dood**." (Psalm 68:19-21, HSV)

De Schriften spreken ook nog van de volgende "sleutels".

- “En Ik zal de **sleutel** van het huis van David op Zijn schouder leggen. Als Hij opendoet, zal niemand sluiten. Als Hij sluit, zal niemand opendoen.” (Jes. 22:22, HSV)
- “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de **sleutel** van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent.” (Openb. 3:7, HSV)
- “Wee u, wetgeleerden, want u hebt de **sleutel** van de kennis weggenomen. Zelf bent u niet binnengegaan en u hebt hen die binnengingen, tegengehouden (SV: **verhinderd**).” (Luk. 11:52, HSV)
- “En Ik zal u de **sleutels** van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.” (Matth. 16:19, HSV)

De Goddelijke opdracht herhaald

Vers 19: “Schrijf nu op wat u hebt gezien, en wat is, en wat hierna zal geschieden.”

Wij dienen steeds voor ogen te houden, dat het Boek Openbaring in alle opzichten **PROFETISCH** is. Heel het Boek, van het begin tot het einde toe, bevat “de woorden van deze profetie” (zie Openb. 1:3, 22:7, 10, 18, 19).

De apostel des Heren kreeg hier **opdracht** om ALLES wat hij zag op te schrijven. In verband met het alleszins profetisch karakter van hetgeen hij te zien zou krijgen, zou ik nog willen opmerken, dat deze gezichten alle betrekking hebben op “toekomstige gebeurtenissen”. Zij slaan in elk geval geenszins op feiten, die destijds al in het verleden lagen.

1. “ **Wat u hebt gezien** ”. Johannes had de Zoon des mensen gezien – “de Oude van dagen” (zie Dan. 7:9, 13, 22) – de gestorven en opgewekte Christus, Die de Zijnen in absolute veiligheid stelde, zodat zij zonder enige schroom of vrees Zijn heerlijkheid zouden mogen aanschouwen, ja, opdat zij zelfs met levensmoed en vertrouwen de dood tegemoet zouden kunnen treden.
2. “ **Wat is** ”. Dit slaat op de Gemeente van de levende God, die in de haar opgedragen taak heeft gefaald... en waardoor zodoende **het Goddelijk oordeel** zich op haar bevindt. Eén en ander wordt voorgesteld in de toestand van de destijds bestaande lokale gemeenten in Klein-Azië.
3. “ **Wat hierna zal geschieden** ”. Naar mijn mening bevat dit deel de **grootste portie** van deze profetie. De volle aandacht wordt gevraagd voor gebeurtenissen, waarvan God Zich, nadat de geschiedenis van de Gemeente voorbij is, bedienen zal om de boze wereld en het Jodendom te oordelen, en om Zijn Eniggeborene te verheerlijken als Hoofd van de gehele schepping.

Christus verklaart het visioen

Vers 20: “Het geheimenis (SV: **de verborgenheid**) van de zeven sterren die u in Mijn rechterhand hebt gezien, en van de zeven gouden kandelaars is: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven Gemeenten, en de zeven kandelaars die u hebt gezien, zijn de zeven Gemeenten.”

In dit vers wordt dan de **verklaring** gegeven, waarover reeds eerder is geschreven. Wanneer wij nu de aanhef lezen van de hierna volgende zeven brieven aan de zeven Gemeenten, zo wordt het ons duidelijk, dat de voorgangers van die Gemeenten als één met die Gemeenten worden beschouwd.

In het begin van elke brief namelijk, wendt de Hogepriester Zich als volgt tot de engel (lees: voorganger) van de Gemeente: “Schrijf aan de engel van de Gemeente te/in...” (zie Openb. 2:1, 8, 12, 18 en 3:1, 7, 14).

In de **aanhef** wordt de voorganger onderscheiden van de Gemeente, maar als Hij aan het einde van de brief komt, zegt Hij telkens weer: “Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen **de Gemeenten** zegt” (Openb. 2:7, 11, 17, 29 en 3:6, 13, 22 – HSV). Hier wordt ook de voorganger **gerekend** als tot de Gemeente te behoren, dus één met haar te zijn!

Daar zijn verder nog andere uitdrukkingen en dergelijke, die duidelijk aantonen, dat de verantwoordelijkheid niet wordt gelegd op de schouders van de engel (voorganger) maar op de Gemeente zelf als een collectief geheel.

Ofschoon dus de voorganger (de engel) als de vertegenwoordiger van de Gemeente wordt voorgesteld, is het nochtans **de toestand van de Gemeente** , waarmee de Hogepriester Zich bezighoudt.

Wij kunnen dus gevoegelijk zeggen, dat wij derhalve NIET moeten denken aan **bepaalde personen** , die door de Heilige Geest zijn aangesteld, en als zodanig verantwoordelijk zijn, maar wij moeten in deze engelen (voorgangers) de zedelijke vertegenwoordigers zien van de respectievelijke Gemeenten.

De Here Jezus ziet dus de gehele Gemeente in Zijn engel **verpersoonlijkt** , zodat Hij, schrijvende aan de **engel van de Gemeente** , Zich in feite richt tot de Gemeente zelf.

Dan nog dit feit: hoe **dikwijls verliezen wij de waarheid uit het oog** , dat de Here Jezus Christus de sterren, dit zijn “de engelen van de Gemeenten” (zie Openb. 1:20), in Zijn rechterhand houdt.

Wij worden hierdoor maar al te dikwijls verslagen! Laat ons er steeds aan blijven denken, dat wij in Zijn vaste greep geborgen zijn! Glorie voor God en Christus!

In deze verhandeling van hoofdstuk 1 van het Boek Openbaring heb ik u mogen wijzen op de hoogst heerlijke verschijning van onze **HERE JEZUS CHRISTUS** , als de ware **HOGEPRIESTER** , Die met zijn “URIM- en TUMMIM-HEERLIJKHEID” verscheen **TEMIDDEN** van Zijn Gemeente(n) met géén ander doel, dan **om deze toe te bereiden voor de apotheose⁵ van Zijn WEDERKOMST** in de glorie van Zijn Vader en op de wolken des hemels...

Het is aan het einde van ditzelfde Boek, dat Hij in dezelfde heerlijkheid verschijnt, doch dan voor een Hem **hatende en verwerpende** wereld: “wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf het eeuwig verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht” (2 Thess. 1:8-9, HSV).

⁵ **Apotheose** = Volgens het woordenboek: Schitterende slot-scène van een toneel-, muziekstuk enz. en/of verheffing van een sterveling tot het niveau van een god. (noot – AK)

Ik wil hier aan het eind van het 1ste hoofdstuk (van het Boek Openbaring) nog het feit op de **voorgond** stellen, dat de Here Jezus Christus, als “*de Leidsman en Voleinder van het geloof*” (zie Hebr. 12:2, HSV), en als de eeuwige “Hogepriester en Hoofd van Zijn Lichaam”, actief staat temidden van Zijn Gemeenten... **gereed** om de toestand van die Gemeenten te onderzoeken en te oordelen.

Reeds in het begin (van Openbaring hoofdstuk 2) treedt het karakter van de brieven duidelijk naar voren: “*Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt*” (Openb. 2:1b, HSV), Hij vestigt Zijn allesdoordringende blik op de Gemeente en roept haar dan toe: “**Ik KEN uw werken**” (zie Openb. 2:2, 9, 13, 19 en 3:1, 8, 15 - HSV).

Drie Schriftuurlijke portretten van Christus...		
Hogepriester:	Bruidegom:	De God van alle Eeuwen:
1. <u>Zijn hoofd en haar</u> : wit, als witte wol. (zie Openb. 1:14)	1. <u>Zijn hoofd</u> is van het fijnste goud; <u>Zijn haarlokken</u> zijn gekruld, zwart als een raaf. (zie Hoogl. 5:11)	1. <u>Het haar van Zijn hoofd</u> als witte wol. (zie Dan. 7:9)
2. <u>Zijn ogen</u> : als een vuurvlam. (zie Openb. 1:14)	2. <u>Zijn ogen</u> zijn als duiven bij waterstromen, badend in melk, zittend bij een volle bron. (zie Hoogl. 5:12, HSV)	2. <u>Zijn ogen</u> als vurige fakkels. (zie Dan. 10:6)
3. <u>Zijn voeten</u> : als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven. (zie Openb. 1:15)	3. <u>Zijn voeten</u> zijn van zuiver goud. (zie Hoogl. 5:15, HSV)	3. <u>Zijn voeten</u> als de glans van gepolijst koper. (zie Dan. 10:6, HSV)
4. <u>Zijn stem</u> klonk als het geluid van vele wateren. (zie Openb. 1:15)	4. <u>Zijn gehemelte</u> is één en al zoetheid. (zie Hoogl. 5:16)	4. <u>De stem</u> (of: het geluid) van Zijn woorden als het geluid van een menigte. (zie Dan. 10:6)
5. <u>Zijn hand</u> houdt zeven sterren vast. (zie Openb. 1:16)	5. <u>Zijn handen</u> zijn als gouden ringen gevuld met turkoois. (zie Hoogl. 5:14)	5. <u>Zijn armen</u> ... als de glans van gepolijst koper. (zie Dan. 10:6, HSV)
6. Uit <u>Zijn mond</u> kwam een tweesnijdend scherp zwaard. (zie Openb. 1:16)	6. <u>Zijn lippen</u> zijn als lelies druipend van vloeiende mirre. (zie Hoogl. 5:13)	6. <u>Zijn aangezicht</u> (of: gezicht) als het uiterlijk van de bliksem. (zie Dan. 10:6)
7. <u>Zijn aangezicht</u> (of: gezicht), was zoals de zon schijnt in haar kracht. (zie Openb. 1:16)	7. <u>Zijn wangen</u> zijn als een bed van specerijen, als welriekende torentjes. (zie Hoogl. 5:13)	7. De Oude van dagen... <u>Wiens kleed</u> wit was als de sneeuw (zie Dan. 7:9) ... Een Man met linnen <u>bekleed</u> . (zie Dan. 10:5).
8. <u>Bekleed</u> met een lang wit kleed tot op de voeten. (zie Openb. 1:13)	8. Mijn Liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit. (zie Hoogl. 5:10, HSV)	8. Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. (zie Dan. 10:5, HSV)
9. Eén, de Zoon des mensen gelijk. (zie Openb. 1:13)	9. <u>Zijn buik</u> is als blinkend ivoor, bedekt met saffieren. (zie Hoogl. 5:14)	9. “Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over”. (zie Dan. 10:8-9)
10. En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten... En ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf. (zie Openb. 1:17-18, HSV)	10. <u>Zijn benen</u> zijn als witmarmeren pilaren, gegrondvest op voetstukken van zuiver goud. (zie Hoogl. 5:15, HSV)	
	11. <u>Zijn gestalte</u> is als de Libanon, uitverkoren als de cederen. (zie Hoogl. 5:15)	
	12. Ontmoeting in Hoogl. 6:3-4, NA de “uitnodiging”. Zie Hoogl. 4:8 en versta!	

CJH Theys⁶
(1903 – 1983)

Einde hoofdstuk 1 van Openbaring – wordt vervolgd

⁶ De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is – vooral vanwege tijdgebrek – weinig gewijzigd. (noot – AK)